

KAVGADA BİR NEFER:
M. BÖKHAN ÖZÖK

"

- Ölmez Zafere Fojalar -

Nöbetçi geldi birazını

"Vakit geldi"

Şimdi hucum zamanı

Kanımızı yıkayacağız kavgayla

ve gözlerde

yüreklende aynı safak

Şimdi ölüme koşup

yarışma sırasında

Çelik seliğe vuracak

yüreklere ateş halayına

Kimse geride kalmasın

yoksa gözü yaşlı kalacak anamızın

yolculuğun en görkemlisidir bu

Aclığın en ezeleni

Aclılar hiçbir zaman böyle sevindinmedi

Ölüm geliyor, ölümlerimiz

Zaten kusu dönüyor başımızı döndürerek

vuruyor sağlayan sesteni kayalara

Zaten geliyor, halaylar setiliyor

Bir ateş etrafı, dostsa yigitce

gölüşmelerdeyiz.

KAVRAGA BİR NEFER
M. SÖRKAN BÖCÜK

Kimimiz bir pankarta isim düşürmüştük

Kimimiz avucular patlayıncaya kadar

Çocuk alkışlandayız

Kimse sasınmasın

Biz biliyoruz.

Dünyayı ayağa kaldırdık

Ölümü yeni yaşama bağladık

Ve bunun için din iste

böyle çocukcadır devrimcinin ölümü

Zaten günü

bunun için biz

hiçmi hiç ağlamadık

düzenlerimizin ardından

Çünkü

Ölmez zafende soğalar

(25.02.2001 BULA / VBK - 7) //

Evet ölmez zafende soğalanan Omlar; bazen suskun-
luğun hüküm sürdüğü topraklarda umut; bazen yeni de-
ğan bebeklerde gelecek; bazenre meydanlara atan b'n-
lerin ellerinde çocuk karantiller gibi gülümseyen
dalga dalga göklere yükselen yumruk okurlar

Adları, sanları, seretleri bayraktır bizlere.

Bir zafertenden - zafertelere kosulmuş hayatlar,
birde yareğimizin derinliklerinden kopup gelen ah'
lar kalır bize. Destanımızın destan yüzlü kahraman-
larıdır onlar. Ve düşerler tarihimizin ak sayfalarına.

Coşkunca; her anı bağlılık ve vefa ile izmitli
işçilerinin ağbisi Gökhan'da düştü destanımızın ak
sayfalarına.

Has izmitliği Gökhan'ınır. 1975'li yıllarda, daha
ortaokul çağındayken Bornova getirme yurdu-
nda iken kendisinden 1-2 yaş büyük abilerinin
yatısına girip oturarak başlıyorduk mücadeleye. O yatısına
girip oturmak, ne yapışma! Okumak öğrenmek, iyi bir
deyimci olmak için kitap istiyorduk. Veriyorlar bir
felsefe kitabı. Gökhan okumaya başlıyor, okuma-
sında, bir şey anlamıyor. Halyle kitap'ta ilerle-
miyor. Bir gün kitabı verer gelip soruyor "Kitap bit-
timi" "Yok bitiremedim abi" diyor. Bir güzel
fırsat yiyor. O zamanlar bugünkü gibi okunacak kitap
da yoktu fazla. Neyse gel zaman, git zaman. Gök-
han kitabı bitiriyor. Ama yine birşey anlamıyor.
Kitabı verirken söylüyor anlamadığını, fırsatıda yiyor.
Ama bu fırsatlar yitilmiyor Gökhan'ı. Bu yıllar
daha hareketimiz kurulmamıştır. Yolcuların süreci.

O zaman CHP'yle ayrımı pek bilmezdik diyor, Göktan bu gılları anlatırken. Gece yazılmaya sıkıp, altına da CHP imzasını atarlarmış. Disiplin, kültür. "Biz" olgusu gelişmemiş.

Sonra hareketimizin çıkışı... 81'de Kemeraltı polis kara kolunun baskınından sonra bir operasyonda tutsak düşüp, iskeneede katledilen Ömer Aydoğmuş'un ilk kez bölgeye gelisi. Bölgede Devrimci Sol'u yaratma çabaları... Halkın içinde çok salındığı, diye söylenen mücadelede Devrimci Sol disiplinin kültürünün oturduğu günler...

Göktan bu sürecin tamamı önce Liseli Dev-Gerç'li sonra ise Devrimci Sol'cu olarak yer alır. Bölgenin ilk şehitleri Ayhan Pektaş'ın Ömer Aydoğmuş'un mücadele arkadaşısı, yoldaşı olur. Onlarla birlikte Umudu İzmir'de büyütenlerden biridir. Sonra yazamının tutsaklık curesi başlar. Ağır işkencelerin ardından Buca Hapishanesine konur. Cunta yıllarıdır... Baskılar, işkenceler yazamından hiç eksik olmaz. Süngünle Bursa Özel Tıp Ceza evine gönderilir. Bir kaç yıl süren tutsaklığın ardından hapishanedan çıkar. Askerliğini de yapıp İzmir'e geri döner. Döndüğünde hiçbir şey eksiği gibi değildir. Göktan, en çok da insanlar-

daki dayansızlıklarına, yozlaşmadan etkilenen Yolda düşüp bayılan binine hiç kimsenin dönüp bile bakmaması onu sarsan bir olay olur.

İzmir Belediyesi'nde çalışmaya başlar. 80 öncesinde Liseli Gökhan'ı artık işçi Gökhandır. İzmirli Belediye işçilerinin örgütlenmesinde, bir çok direnişin gerçekleştirilmesinde pay sahibi olur.

Düser, kalkan, sorunlar yaran, yasarın. Ama o hep bizim Gökhan'ımızdır. Yüzü hep büyük ailemize dönüktür. Ve her zaman ailemiz ne derse, en doğrusunu söyler "En iyisini hareketimiz bilir" diyendir.

Disarıda bir dönem 30 yazını aşmış, kas gillik mücadele yaşamı olan Gökhan'ın sorumluluğunu 15 yaşındaki canımız, Umut Doğan Gönül yapmıştır. Gökhan kendi deyimikle "kelli felli bir adam", betlenen tanıdığı, bildiği Umut'umuzu görünce önce saşınır. Ama sevgide ve saygıda kusur etmez. Paylaşın herşeyini, sevgilediklerini eksiksiz yerine getirmeye çalışır.

Sevgisinin yanında hep çok canlı bir şekilde hissedilen saygıda vardır Gökhan'ın yoldaşlarına karşı. Kendisinden çok büyük yoldaşlarına bunu hissettirir. Bütün emeğini biribirini sevgiyle gere

yoldaşlarla paylaşmaktan özel bir mutluluk duyar
1993 Nisanında Ege Bölge operasyonunda birkez
daha tutulmuş. Yine uzun yıllara varacaktır
bu tutululuktan. Tutuldu ama yine herşeyiyle kav-
ranın ortasında, yine emeğiyle, birliğiyle, çabası-
yla örgütlenmemizi büyüklerden biridir.

Ömer Aydoğan'ın, Ayhan Pektaş'ın ve Ege
Bölgesinin ve özelden İzmir'in geçmişini bir çok
yoldaş onun sohbetlerinden, canlı, ağırlıklı dola-
dolu öğretiler, ki Murat Özdemir'le birlikte
Göbhan Bölge tarihini ve Buca Hapishanesi
tarihini daha sonra yazılı hale getirenler. Kal-
ıcalılaştıranlar bu anlatımlarını.

Zenginliği Göbhan'ın dünyası. Adeta bir kitap-
kududur. Buca Hapishanesindeki gayet zengin küt-
üphaneimizde okunmadığı kitap kalmadığı gibi,
bazılarını bir kaç kez bile okunmuştur. Araştırma
ve yazma özelliği geliştirmiştir. Bir yanıyla elbette
altındaki dergi, kitap vb'de nerede ne var,
hepsine hakimdir. Konulara güncel gelişmelere hakim
olmasıyla da iyi bir tartışmacıdır aynı zamanda.

M-L klasiklerden Türkiye'nin siyasal-sosyal
ekonomik yapısına, tarihine kadar çok farklı
ve geniş konularda ansiklopedik bilgi'lere sahipti.

Bununla kalıyon, sürekli okuyon, araştırıyon, ta-
nıtıyon ve yazıyodu. Derin ya konuşmayacağı, yorum
yapamayacağı konu yoktu diye. Gökhan 'miz ög-
leydi. Bu özelliği ile önemli bir yer etmiş ve olma-
dığında kendini aratacak derli de berim sermüştük.
Yaşamın doğal öğretmenlerinden biriydi. Pano sal-
ışmasını, seminerlerin birebir veya grup sohbet
lerinin birebir adamıydı.

Eli yasını basını almış halk ilişkilerimiz gel-
diğinde grup sorumluları doğallığında Gökhan ol-
urdu. Onların anladığı dilden konuşun hoş soh-
betle sıkıntılarını dağıtıp feleğin semberinden
geçmiş biri olarak kolay anlar dost-arkadaş
olurdu. Sıkımadan - bunaltmadan bizi onlara an-
latır konutardı.

Bulduğü ortamı canlandırmada, neselerdir-
mede kendine özgü bir üslubu vardı. Bir yol-
dasımız "Gökhan abimiz konuşmaya başlayınca
can kulağıyla dinlerdik onu. Çok acık net
anlatırdı. Onun olmadığı seminerlerde yollu-
ğuna hissederdik. O da ihtiyarımız gibi kur-
tuluş ciltlerini, yayınlarmızı hiç elinden düşür-
merdi. Günlük gazeteleri çok iyi takip eder,
T.V haberlerini kaçırmazdı. F. koğuşun haberci-

siydi. Kumarda elinde tüm kararların haber-
leri bitene kadar haber atlatmama gayreti-
yle televizyonun basından ayrılmazdı. Yakaladığı
haber: 6. koğuş seyredelememişse gol attık diye
karzından bağırdı. Tabii bunu 6. koğuş haberi
izlesin diye yapardı. Haberler üzerinden yoru-
mu mutlaka olurdu. Bu özellikleriyle bulun-
duğu ortama politik kararlılık kazandırmıştı.
Yaş, epey ilerlemiş yaşların ve hapishane
yazamının bederinde yarattığı tahribata kar-
şın her daim coşkulu umut dolu kararlardı.
Gökhan 80 öncesinin manşetlerini büyük bir
coşkuyla söyler, yaratmaya çalışır "12 mart
Pasaları" "11gar Anadolunun İler Yüce Bir Dağ-
ısın" ezgisiyle "Bizler halkımızın özgürlük leşiğiz
manşetlerini oradan büyük bir zekle dihter
yoldaşları.

Gençleri çok severdi

"O dönemde Bursa'ya 15-16 yaşlarında
gelerler oluyordu. Hemen yeni gelenlerle ilk
sohbeti kurarm, onlara espri yapar, dihter,
dihterdi. Abi-arkadaş olurdu "Beni yoldaşların
yetiştirindi berde yerilerini yetiştirmeliyim"
derdi.

Ali Rıza'nın katledilmesinden hemen sonra düşman anlamda saldırımız, saldırıya saldırıyla cevap verilmişti. Operasyoncular Operasyon yemisi 1. MÜDÜR, bir çok başgardıyan, gardıyanlar ve bir askerin bulunduğu 14 kişi rehlin alınmıştı. 4 yaldasımız hastanedeydi. Barikat kurulduktan sonra rehlinleri dönmeye yönelik bir kaç arkadaş Gökhan durdurmuş, rehlinleri sabırlı tutmak için elinden geleni yapmıştı.

Buca Hapishanesinde bir dönüm noktası olan 21 Eylül katliamında TBK-7 tofusun dindir. Yoldasları katledilirken yanlarında alamamaları, onlar katledilirken bir şey yapamamış olmanın acısı hep bir ukte olarak içinde kalır. 4 yıl sonra ise bir grup yoldasıyla birlikte Buca Hapishanesi'nin siyasi tutsaklara kapatılması sonucu Bergama Hapishanesine sevk olur. Burada çok uzun sürmeyen bir dönemin ardından acıya çikan bir özgürlük eylemi sonrasında geresizleşen direnişle birlikte yeniden Buca Hapishanesine sevk olur. Hep direnişle geçen; sehiitliklerin katliamların, zafetlerin etsik olmadığı yıllar... Buca, Hapishaneler tarihimizde kendi özgürlükleriyle birlikte bunu en yoğun sert yasayan

hapishane olan Gökhan hep direnişin içinde. Şu-
ünde bir sıra neteri olarak yer alır. Bu yıllar-
da onu böylesine dik tutan, galpalamadan gele-
ceğe yürümesini sağlayan; şehitlerimize ve büyük
ailemize bağlılığıdır demek Gökhan'ı tanımanın
en kestirme yoludur.

Böyle gelin Ölüm Örucu günlerine Gök-
han. Geçen yıllar ne kadar zorlu sıkıntılı
olsada, şehitlerimize ve partimize bağlılığını
büyütmüştür. Onu yeni baştan bir direnişçi olarak
yaratmıştır.

Buca Hapishanesi Ölüm Örucu Eki'inde
yer alarak çok sevdiği şehitlerimize kavuşma
şölenini bitirecek olmanın coşkusu ile dolar.
Her an dolu, her an coşkun bir sel gibi
sağlamaktadır artık Gökhan. 19 Aralık'ta bu
duygularla karşılar "Her şey bitti umut yok"
bölgelere adeta "BİZ VARIZ . İSTE UMUT"
dercesine transla gösterir şehitlerimizi:

— Umutsuzluk Gibi Bitimsiz Değildir Umut —
Eğer bir gün ararsan
Ve hani nerede umut nerede güneş diye
Bernin'in yüzüne bakarsın

Ve gözlerini gölgesine

Hani bir ana nasıl olur

Nasıl sarı kollarıyla çocuğunu

Medir? Var mıdir?

Ölümüne goldastlarına sevgi diye

Bir itiraklenmeyi geçirdin?

Yasemin'e bakacaksın

Dağlarda umut toplayacaksın

Ve eğer bir gün olur ya

Zafer topları gümbür gümbür

Zulüm kalelerini vurduğunda

Medir bu gün

Nerede bulurlar bunca

Sızulan canı diye sorarsan

Önce halka bakacaksın

Sonra vatan topraklarına

Orada umudun kırmızı kareli

bayrağını bulacaksın

Ve eğer berde varın

Ama yoktur cesaretim

Nasıl ölesiyeye bağlarım halkın davasına

Diye sorarsan

O zaman kınından sıyrılan

Çerkes kaması

MURAT'ın aklından saçlarına bakacakmışın

Ve gözlerine

Kendindeki yüzü bulacakmışın

(18.02.01 436-7) //

Evet dolu - dolu yasanan, hücre - hücre
ölünen günlerdir. Ölüm bir son değil başlangıçtır
Ve bu zirveye varırken Göktürk adeta an
arı yeri bastırıyor doğmakta sadece ve sadece
yapamadıkları için üzülmemektedir.

"Zaten gümbür - gümbür geliyor. Buz kırın
gemisi yürüyor damarlarımızda. Elbette geçsinüz yet-
tiği yere kadar, ölüncüye ayakta'yız. Çok sık yaz-
ıyoruz ve sükayetsiz değiliz bundan. Şiirler yazm-
ak, bol bol deneme, öykü yazmak hatta kitar
yazmak istendim. Hepsine yetemedim. Ölüm Orucu-
su böylemi olmalı dersin haklısın derim. Ancak yine
de birşeyler yazmak için sabırlıyoruz. Emeğimizi
ziir, mektup ve yoldaşlarla paylaşım... Biraz da okumak
Bir-iki kolaj denemesi astım basucuma, tıbbi tar-
idigim selüitleri gardım. Sol'dan da dahil. Onlara selam
veriyorum her gün ölümüne karşı ve vefat eden
bundan.

Çok sevgi dilerim istendim

TEKİRDAĞ
1 No'lu F Tipi Cezaevi
Mektup Okuma Komisyonu

İzmitli işçilerin Göktan abisi değil, Türkiye Hal-
larının kahramanlarından biridir. Peşki ve öteklerle
anılır.